

ABSTRACT

A STUDY OF THE MORPHOLOGY OF THE VERBS AND NOUNS OF THE SINWAL DIALECT OF THE RAWANG LANGUAGE

Hpung Sarep

Payap University, Chiangmai, 1995

Supervising Professor: Dr. Thomas Tehan

In the morphology of the Rawang verbs and nouns, addition is the most prominent process of word formation. Rawang verbs exhibit compounding, derivation and inflection processes. Verb compounding is merely semantic reduplication and not very extensive. Verb derivation also is not extensive. But verb inflectional morphology is an extensive process. Prefixes, suffixes and discontinuous morphemes are observed. The final verb structure has thirteen slots. All tagmemes are optional except for the verb stem. A word may consist of a minimum of two elements, i.e. the verb stem and an affix, or a maximum of eleven elements. Morpheme variations are observed and the conditioning factors are phonological, morphological and grammatical. Many co-occurrence restrictions apply. Nouns also exhibit compounding and derivation. Both compounding and derivation are productive in noun formation.

บทคัดย่อ

การศึกษาโครงสร้างหน่วยคำของคำกริยาและคำนามในภาษาถิ่นชินวาลในภาษาระวาง

โดย นายพุง ซาเรป

มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๓๘

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร. โทมัส ทีฮัน

ในระบบวจีวิภาคของภาษาระวางนั้น การเติมและเพิ่มหน่วยคำเติม เป็นลักษณะเด่นในการสร้างคำกริยาและคำนาม คำกริยาในภาษาระวางเป็นกระบวนการที่เกิดจากการประสมคำ การแปรรูปคำและการคงรูปคำ การประสมคำในคำกริยาเป็นเพียงการนำคำกริยาที่มีความหมายซ้ำซ้อนหรือคล้ายคลึงกันมาประสมกัน กระบวนการประสมคำนี้พบน้อยมากในภาษาระวาง ส่วนการแปรรูปคำนั้นก็พบได้ไม่มากเช่นกัน สำหรับการคงรูปคำนั้น กระบวนการที่พบบ่อยมากในภาษาระวาง คำอุปสรรค ปัจจัย และหน่วยคำเติมที่ไม่ต่อเนื่องกันมักปรากฏให้เห็นบ้าง ส่วนโครงสร้างของคำกริยาที่อยู่ท้ายประโยคจะประกอบไปด้วยช่องต่างๆ สำหรับคำกริยาฐานและคำเติม ๑๓ ช่อง ซึ่งคำเติมเหล่านั้นอาจจะมีหรือไม่มีก็ได้ แต่คำกริยาฐานจำเป็นต้องมีทุกครั้ง คำกริยาหนึ่งคำ ประกอบไปด้วยอย่างน้อย ๒ ส่วน คือคำเติม ๑ คำ และคำกริยาฐาน ๑ คำ และอย่างมากที่สุด ๑๑ คำ ส่วนการแปรเปลี่ยนของหน่วยคำในภาษาระวางเกิดขึ้นจากปัจจัยทางด้านระบบเสียง โครงสร้างของหน่วยคำ และไวยากรณ์ นอกจากนี้การเกิดขึ้นร่วมกันของคำเติมในคำกริยานั้นมีข้อจำกัดอีกมากมายหลายรูปแบบ ในส่วนของคำนามนั้น คำนามเกิดขึ้นจากการประสมและการแปรรูปเช่นกัน ดังนั้น จะเห็นได้ว่า กระบวนการ การประสม และ การแปรรูป เป็นกระบวนการที่สำคัญในการสร้างคำนาม